

АТОМНИК України

№27 (709) 3 липня 2014 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ЦЕХКОМ ДІЙ І РІШЕНЬ

АТОМПРОФСПІЛКОВЦІ – ЛЮДИ ОСОБЛИВОГО СКЛАДУ

грамотні, принципові, відповідальні, здатні обстоювати свою позицію, а за потреби готові йти на компроміс заради інтересів усього колективу

Саме таких активістів включає цеховий профспілковий комітет одного з найбільших структурних підрозділів станції ВП «Рівненська АЕС» — цеху теплової автоматики та вимірювань (ЦТАВ). У полі зору 11-ти членів цехкому — різноманітні питання як виробничого, так і соціального плану.

Сектором соціального страхування і реабілітації опікується Олександр Хомяк, заступник голови цехкому, член житлово-побутової комісії профкому РАЕС.

Напрямок — охорона праці — ведуть Ігор Жакун та Сергій Левченко. Після проходження навчання в НТЦ вони отримали посвідчення громадських інспекторів з охорони праці, Сергій входить до складу комісії профкому з охорони праці.

Організацією всієї спортивної роботи (участь цеху в спартакиадах РАЕС, проведення змагань на першість цеху, чемпіонату ЦТАВ з футболу) займаються люди, не байдужі до спорту, кожен з яких особисто досягнув високих результатів у своєму виді змагань — Юрій Басюк (теніс), Артем Тишук (плавання, волейбол), Василь Мендзяк (футбол).

Підготовка і проведення вечора відпочинку до Дня енергетики, урочисті проводи на заслужений відпочинок, привітання працюючих пенсіонерів ЦТАВ з професійним святом, дітей з особливими потребами працівників цеху — до Святого Миколая, облік багатодітних сімей тощо. Цими питаннями перей-

маються Ірина Рекс та Наталія Краска.

Сектор інформації очолює Микола Найман, який готує випуски стінгазет з висвітленням усіх подій із життя та виробничої діяльності «таїшників».

Молодіжний напрям — прерогатива Павла Олещука. Він — голова Організації молоді Атомпрофспілки, член Ради організації молоді ППО РАЕС.

— Недарма кажуть: «Один у полі не воїн», — зауважила у розмові голова цехкому з 10-річним стажем Тетяна Васильєва. — Якби поряд зі мною не було таких небайдужих, ініціативних, відповідальних людей, не було б такої сильної цехової профорганізації.

Двічі на місяць проходить засідання цехкому, на одному з яких нещодавно побувала і я. Йшло активне обговорення назрілих питань, серед найбільш важливих — реалізація заходів з охорони праці: створення безпечних, необхідних санітарно-побутових умов

праці, забезпечення якісним спецодягом, спецвзуттям. Голова цехкому повідомила, що розпорядженням генерального директора розширено склад комісії, яка проводить вхідний контроль якості спецодягу, спецвзуття та ЗІЗ представниками відповідних підрозділів-замовників продукції та представниками первинної профспілкової організації ВП РАЕС.

Відтепер до її складу входять: голова цехкомів ЦТАВ та цеху радіаційної безпеки Тетяна Васильєва і Є. Дмитрук, технічний інспектор з охорони праці Атомпрофспілки профкому станції Микола Гладіч.

Виконано замовлення з дільниці зовнішніх об'єктів про забезпечення тих, хто працює на відкритому повітрі, плащами, утепленим одягом.

Працівникам ЦТАВ важливо знати, що у важку хвилину рідний колектив завжди підставить міцне плече. На засіданні було прийнято рішення про виділення матеріальної до-

помоги на проведення вартісної операції у лікарнях, на поховання.

Розпочався оздоровчий сезон. Голова цехкому довела квоту на цей рік на бази відпочинку «Меліоратор» та «Затока», а також у дитячі табори «Граніт» (Словаччина) і «Маунтінг кемп» (Закарпаття). До речі, у цеху вже три роки прозоро працює електронна база з рейтинговим списком на отримання путівок, де враховується стаж роботи і частота користування путівками.

Подарунком для команд-учасниць чемпіонату ЦТАВ з футболу стало придбання спортивної форми, яку було представлено на засіданні цехкому. Схвально була зустрінута пропозиція про організацію поїздки до Києва на ювілейний концерт гурту «Океан Ельзи».

Ось так живе і працює цеховий профспілковий комітет ЦТАВ — сплав однодумців, а це безцінно!

Олена ЗУБЕНКО

«АТОМНИКУ УКРАЇНИ» ВІДПОВІДАЮТЬ

Редакції газети «Атомник України»

ПРО УВІЧНЕННЯ ПАМ'ЯТІ ГЕРОЇВ ВІЙНИ

Обласна державна адміністрація розглянула Ваше звернення щодо вшанування пам'яті захисників Вітчизни, які загинули у перші роки Великої Вітчизняної війни в концтаборі міста Олександрії. Інформація про ці події подана в статті «Героїв не забувають!» газети «Атомник України» №18-19 від 1-8 травня 2014 року. За підсумками розгляду повідомляємо.

За даними Обласної комісії у справах увічнення пам'яті жертв війни та політичних репресій, на території міста Олександрії в межах тодішнього цегельного заводу у період початку Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років, концентраційного табору не існувало. На території заводу був розміщений тимчасовий пересильний пункт. Документальні підтвердження його функціонування не збереглися. Підтвердити факт перебування на території заводу радянських військовополонених на даний час немає можливості.

З метою підтвердження факту масових поховань радянських воїнів на даній території, необхідно здійснити проведення пошукових робіт. Пошукові роботи проводяться за рішенням Обласної комісії у справах увічнення пам'яті жертв війни та політичних репресій, яка порушує це питання перед органами державної влади, оскільки пошукові роботи такого рівня вимагають фінансування на рівні області та держави.

Також проведення пошукових робіт потребує узгодження всього кола питань з адміністраціями району та міста, проведення попереднього обстеження на місці, узгодження дій, сум і джерел коштів.

10 червня 2014 року секретарем Обласної комісії у справах увічнення пам'яті жертв війни та політичних репресій — молодшим науковим співробітником спеціалізованого державного підприємства «Меморіалі України» Фещенком П.П. здійснено виїзд у місто Олександрію з метою визначення та візуального обстеження місць масових поховань на даній території і пошуку можливих очевидців подій. Виїзним обстеженням встановлено, що поряд з місцем колишнього розташування пересильного табору споруджено пам'ятний знак з хрестом та написом: «Подорожній! Зупинись на мить. Поклонись праху військовополонених — жертв Великої Вітчизняної війни 1941—1945 рр. Вічна їм пам'ять» та на території колишнього цегельного заводу встановлена Дошка пам'яті загиблим воїнам. Також віднайдена копія листа військовополоненого Семиденка О.Н. та свідчення очевидця подій Погорелової Д.М.

Питання проведення пошукових робіт буде розглянуто на черговому засіданні Обласної комісії у справах увічнення пам'яті жертв війни та політичних репресій і прийнято рішення щодо подальших дій.

Заступник голови обласної державної адміністрації

В. РЕЗНИК

м. Кіровоград, 13 червня 2014 року. №01-30/9/3

НОВИНИ ЕНЕРГОАТОМА

● У другій декаді червня Дирекція ДП НАЕК «Енергоатом» організувала для ПАТ «Ощадбанк» одноденну виїзну роботу в офісі Компанії для продажу казначейських зобов'язань (облігацій) «Військові». Загальна сума залучених таким чином коштів становить 135 тис. грн., вони будуть спрямовані на забезпечення нагальних потреб українських військових та підвищення боєздатності ЗСУ. Зважаючи на номінальну вартість однієї облігації, яка складає 1 тис. грн., значна їх кількість була придбана співробітниками «Енергоатома» у складчину.

Практику реалізації «військових» цінних паперів «Ощадбанку» в «Енергоатомі» буде продовжено.

Довідка. 21 травня 2014 року «Ощадбанк» розпочав продаж казначейських зобов'язань «Військові» серії В номінальною вартістю 1000 грн, кошти від реалізації яких будуть спрямовані на підтримку української армії.

Казначейські зобов'язання — це різновид державних цінних паперів, що розміщуються серед фізичних осіб на добровільних засадах, дають право на отримання доходу і погашаються державою на умовах, передбачених при їх розміщенні. Купуючи казначейські зобов'язання, фізичні особи отримують гарантію повернення інвестованих коштів, забезпечену державою. Фізичні особи можуть бути впевнені, що гроші не пропадуть, не «заморозяться», а відсоткова ставка не знизиться.

Строк обігу казначейських зобов'язань «Військові» — 24 місяці (2 роки).

Ставка за казначейськими зобов'язаннями «Військові» становить 7% річних.

● «Енергоатом» розпочав збір коштів на цільову адресну допомогу батальйону територіальної оборони. На сході України не припиняються військові дії. Разом з підрозділами регулярної української армії в них задіяні добровольчі батальйони територіальної оборони, які оперативно підпорядковуються Міністерству оборони України.

Безпосередньо у бойових зіткненнях беруть участь батальйони «Азов», «Донбас», «Айдар», «Дніпро». Міністерство оборони високо оцінило бойовий дух і ефективність дій цих формувань. Вони забезпечені зброєю, але їм не вистачає сучасного армійського спорядження і обладнання. Так, у батальйоні «Азов» існує гостра потреба в броньованих шоломах (касках), приладах нічного бачення, раціях, тепловізорах.

Ми вносимо громадські ініціативи допомоги цим народним воєнізованим формуванням. Колектив ДП НАЕК «Енергоатом» уже надав значну допомогу Збройним Силам України, але якщо у когось є бажання і можливість допомогти ще, будемо вдячні.

Про зібрані гроші, закупівлю спорядження та амуніції регулярно надаватиметься повний публічний звіт. Організована доставка в зону дислокації батальйонів.

Також запрошуємо всіх бажаючих взяти участь у закупівлях. Якщо хтось зможе

самостійно закупити необхідні спецзасоби та амуніцію, ми зможемо їх оперативно адресно доставити.

Слава Україні!

Контактні особи: Поліщук Олег — 050-359-96-18; Мусевич Наталія — 050-355-42-73; Зоран Юлія — 093-831-57-21.

Банківська картка для перерахування грошових коштів:

Карта Приватбанку
168 7423 4435 7466

Поліщук Олег Васильович

● Ініціатива співробітників обособлених підрозділів ГП НАЕК «Енергоатом» по створенню добровільних формувань, охороняючих общественний порядок в містах-спутниках АЕС, получила всесторонню підтримку профсоюзного комітета і управління Компанії.

17 лютого 2014 року спільним рішенням представителів власника і профсоюзного комітета ГП НАЕК «Енергоатом» членам добровільних громадських формувань — працівникам ГП НАЕК «Енергоатом» установлені додаткові заходи поощрення. В частині, їм будуть надаватися додатковий оплачуваний відпуск термом до трьох днів, леготні путівки в санаторий или дом отдыха.

Добровольці будуть нагороджені грамотой і другими отличиями, предусмотренными Коллективным договором ГП НАЕК «Енергоатом» с выдачей соответствующего денежного вознаграждения.

Все меры поощрения будут проводиться в рамках фонда оплаты труда и лимитов финансирования обособленного подразделения.

● Производство электроэнергии в Украине в мае 2014 года к маю 2013-го сократилось на 0,3% и составило 14,2 млрд кВт.ч.

По сравнению с предыдущим месяцем производство электроэнергии уменьшилось на 4,8%.

По данным Госстата, общее производство за пять месяцев 2014 года сократилось на 2,2% — до 80,2 млрд кВт.ч.

При этом производство электроэнергии тепловыми электростанциями и теплоэлектроцентралями в мае 2014 г. к маю 2013 г. увеличилось на 25,2%, к апрелю 2014 г. сократилось на 3% — до 7 млрд кВт.ч.

Производство электроэнергии атомными электростанциями за год сократилось на 8,1%, за месяц — на 9,1% — до 6,1 млрд кВт.ч.

Производство электроэнергии гидроэлектростанциями в мае 2014 г. в годовом исчислении сократилось на 47%, в месячном увеличилось на 13,2% и составило 1,1 млрд кВт.ч.

Производство электроэнергии прочими электростанциями (ветряными, солнечными) в мае 2014 года к маю 2013-го увеличилось на 62,7%, к апрелю 2014 года сократилось на 13,7% и составило 0,1 млрд кВт.ч.

ВІДБУЛОСЯ ЗАСІДАННЯ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК УКРАЇНИ

26 червня в готелі «Турист» пройшло восьме засідання Ради ФПУ.

Засідання відкрив в.о. Голови ФПУ Осовий Г.В. Присутні вшанували хвилиною мовчання світлу пам'ять наших співвітчизників, загиблих у ході Антитерористичної операції у східних і південних областях України.

Рада розглянула перше питання порядку денного «Про розширення участі профспілок та суб'єктів господарювання ФПУ у наданні гуманітарної допомоги постраждалим і біженцям з Донецької, Луганської областей та АР Крим».

Учасники засідання відзначили позитивну роботу щодо надання допомоги зазначеним категоріям співвітчизників членськими організаціями ФПУ, які перераху-

ОБРАНО НОВОГО ГОЛОВУ ФПУ

вали і передали кошти безпосередньо потерпілим та членам родин загиблих. Профспілкові органи на всіх рівнях активно надають потерпілим разом з державними органами послуги соціальної реабілітації. В профспілкових санаторіях проліковано 63 особи з числа постраждалих на Євромайдані, прийнято на проживання 811 евакуйованих військовослужбовців та членів їхніх сімей з Криму, 28 осіб із Слов'янська, прийнято на проживання 115 вимушено переселених осіб зі східних областей України та АР Крим, із них 55 дітей. Очаківським об'єднанням санаторно-курортних закладів прийнято 78 осіб військовослужбовців. Найближчим часом має бути розміщено 106 осіб зі Слов'янська, серед яких 29 дітей. На туристських об'єктах профспілок розміщено 250 вимушено переселених осіб зі східних областей України.

Рада ФПУ доручила керівництву ФПУ утворити робочу групу з членів Ради ФПУ для координації роботи членських організацій, суб'єктів господарювання ФПУ з державними та іншими структурами щодо подальшої роботи з надання гуманітарної допомоги.

Під час засідання Ради ФПУ стався прикрий інцидент, коли понад 30 невідомих намагалися прорватися у зал, де проходило засідання. Застосувавши силу, вони вибили відні двері готелю «Турист», завдали відчутних збит-

ків, розгромивши хол готелю. Нападники використали шумову гранату та сльозогінний газ проти міліції, яка їм перешкоджала.

У таких умовах Рада ФПУ розглянула питання про вибори Голови ФПУ з дотриманням усіх процедурних питань.

За підсумками відкритого голосування Головою ФПУ більшістю голосів членами Ради ФПУ обрано Осового Григорія Васильовича, який до цього виконував обов'язки Голови і тривалий період часу обіймав посаду першого заступника Голови ФПУ.

Довідково: 66-річний Григорій Васильович Осовий родом із Тернопільської області. З 1993 року він обіймав посади заступника і першого заступника Голови ФПУ.

Після обрання Голова ФПУ прокоментував провокацію, яка мала місце під час засідання Ради ФПУ.

На запитання «Хто хоче завдати удару по найчисельнішій громадській організації?» він, зокрема, сказав:

«Сьогодні вперше — у новітній історії ФПУ, коли нам намагалися завдати у проведенні засідання Ради ФПУ».

Незважаючи на ситуацію, що склалася в країні, на засідання приїхали представники з усіх регіонів — також з Луганської області, з Донецької області, щоб обговорити найперше питання, яке ми сьогодні поставили: чим можемо допомогти людям у зв'язку з

подіями на Сході, яку гуманітарну допомогу профспілки на сьогодні можуть надати, і що вже зроблено у цій частині. Як наші профспілкові об'єкти, а це туристичні бази, санаторії, можуть розмістити тимчасово тих людей, а інколи цілі родини з дітьми, які вимушені евакуйовуватися, виїхати зі східних регіонів.

І раптом під час розгляду цього важливого питання надходить інформація, що приміщення готелю «Турист», де ми проводимо наше засідання, штурмують, розриваються шумові гранати, запускається сльозоточивий газ на тих, хто хоче вирішити важливі питання для людей.

Мотивом чи підтекстом цього питання, як ми розуміємо, стало те, що я певний час виконував обов'язки Голови ФПУ, зрозуміло, постало питання, чи продовжувати і надалі виконання, чи дійсно надати повноваження Голові ФПУ.

Отже, на посаду Голови було висунуто 5 кандидатур. Добре, що всі вони були з профспілкового руху, люди, які працюють у членських організаціях Федерації. Ми сподівалися це питання вирішити достатньо нормально: демократично, надати можливість кожному претенденту оголосити своє бачення розвитку Федерації, що вкрай важливо, які зміни потрібно проводити, оскільки, ми стоїмо на порозі прийняття ще одного важливого рішення, коли провести достро-

ково — наблизити VII з'їзд ФПУ. І раптом такий пасаж.

Я хочу заявити, що нікому: ні владі, ні політичним силам, ні будь-яким іншим громадським організаціям, а це обумовлено національним законодавством і міжнародним, не дозволено втручатися у діяльність будь-якої громадської організації, у тому числі і найчисельнішої, якою сьогодні в Україні є Федерація профспілок України.

Будь-які питання мають вирішуватися виключно за статутними і регламентними нормами — демократично, відкрито, прозоро, цивілізовано. Не може бути тиску, не може бути примусу, який би хотів хтось продемонструвати. Я думаю, саме заради тиску на кандидатів або щоб зірвати вибори і завдати легалізувати діяльність Федерації, сьогодні відбувалася ця провокація».

Обравши Голову ФПУ, Рада продовжила свою роботу. Було розглянуто низку важливих і актуальних питань. Зокрема, обговорено проект Стратегії модернізації ФПУ, її членських організацій. Наголошувалося, що серед головних пріоритетів Стратегії модернізації ФПУ, її членських організацій — організаційне, структурне, фінансове зміцнення, більш ефективне і раціональне використання профспілкового потенціалу.

На засіданні вирішено взяти проект постанови за основу з тим, щоб передати Стратегію у первинні профорганізації для вивчення, обговорення і наповнення пропозиціями.

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ ПРЕЗИДЕНТОВІ РОСІЇ

Не треба нас «рятувати»!

Невдовзі виповниться 40 років відтоді, як я приїхав працювати в Україну. І я Вам, пане Путін, скажу, що ніколи й ніде жодного натяку або приниження на свою адресу не відчував. Українці — працюючий, миролюбний, культурний народ!

Родом я з Горьківської області. В Росії відпрацював 10 років у Томську-7 на Сибірмакомбінаті. І дотепер мене там пам'ятають за успішну роботу. Через майже 50 років надіслали подячного листа.

У місті Шевченко (нині Актау) в Казахстані я відпрацював 8 років на комбінаті «Мангішлакэнерго». Був активним учасником монтажу, пуску й освоєння реактора на швидких нейтронах (ШН-350). За цю роботу мав урядові нагороди.

А із січня 1977 року на запрошення переїхав у Західну Україну. І майже 30 років відробив на Рівненській АЕС, з них 20 — заступником генерального директора. Нині вже на пенсії.

Моє російське коріння не заважало мені бути обраним, майже 20 років, до

профспілкового комітету РАЕС, працювати адміністратором уже в незалежній Україні. Понад 15 років поспіль мене обирали президентом Федерації важкої атлетики Рівненської області. І досі я веду цю роботу, дуже потрібну для молодого покоління.

Добре пам'ятаю, як з приходом Януковича у прем'єрство ціни на всі матеріально-технічні ресурси відразу зросли втричі. Корупція крокувала семимильними кроками, вигодувала злодіїв і зробила їх долларовими мільярдерами. Нарешті народ прокинувся... А «ці», як ганебні пси, втекли в Росію...

Я практично щороку їжджу в Росію і бачу, як живуть на моїй Батьківщині в глибинці. Села занепадають, заводи зупинені й розробовані, немає ніякого будівництва, люди живуть у старих будиночках, дороги в ямах, суцільне безробіття. Народ від цього пиячить на останні гроші. Володимире Володимировичу, Ви пропагуєте Росію, як країну сильну і справедливую. Тому я Вам пропоную звернути

увагу і зайнятися проблемами простої російської людини, адже велич країни — у добробуті її народу, а не тільки у «військових мускулах».

Ви вирішили «рятувати» росіян в Україні за допомогою військових, які поведуться зухвало стосовно населення Криму та Сходу України. Навіщо ви це дозволяєте?! Адже тільки завдяки витримці українців дотепер не відбулося бійні, де й російський народ знову одержував би похоронки. Навіщо відбирати життя людей, дане їм Богом, і залишати після себе голодних сиріт і розруху...

Напевно, Гітлеру не хотілося стріляти, але він собі сам улаштував суд, боячись всенародної смерті. Володимире Володимировичу, надворі не XIX і навіть не XX століття. Тепер засоби знищення людей масштабніші. А з огляду на те, що і в Україні, і в Росії велика кількість атомних блоків, то важко уявити, хто буде переможцем або переможеним. І питається: задля чого це треба?!

Ще не пізно зупинити цей ненормальний з Вашо-

го боку процес нагнітання злості, використовуючи міфи про неіснуючі і навіть невластиві українцям фашистські замашки.

Володимире Володимировичу, мені ніхто й натяку не давав для написання цього звернення. Я вирішив викласти свою позицію після Вашого виступу перед Федеральними Зборами в Москві. Пам'ятайте, ейфорія минає — залишається історія, яка оголює всю правду. Прошу Вас зупинити подальшу агресію проти України й почати з чистого аркуша налагоджувати позитивні відносини з молодістю прогресивно-демократичною владою. Я певен, що це думка більшості росіян, які мешкають в Україні.

Щоб зрозуміти країну, треба в ній бодай побувати. Живучи тут, не можу залишатися байдужим до того, як росіянам дають неправильну, перекурену інформацію. І вони у свою чергу неправильно сприймають Україну та її народ. Я хвилююся за майбутнє України, за молодість і за братерство з Росією.

Микола ЧЕРВОТКІН, ветеран праці й Атомпрофспілки м. Кузнецовск Рівненської області

ПРОФСПІЛКОВЕ НАВЧАННЯ МОЛОДІ

Создали инфраструктуру семинару

Очень не люблю, когда тринадцатое число приходится на пятницу, всегда ждешь какого-то подвоха от судьбы, но в этот раз она подарила мне и еще многим молодым людям шанс пообщаться и поучиться. 13 июня в нашем профсоюзном комитете прошел семинар на тему «Имидж организации молодежи».

Руководила проведением семинара опытный модератор Кристина Белоус. Войдя в помещение, я надеялся увидеть старых знакомых по молодежному профсоюзному движению, но каково было мое удивление, когда я увидел совершенно новые лица, слегка испуганные и в то же время заинтересованные.

Знакомство участников семинара прошло легко, весело и интересно. За короткое время уже все знали имена присутствующих, и какие организации они представляют. Ребята были из всех подразделений ГП «ВостГЭК», ГП «УкрНИПИИпромтехнологии», Западно-Днепровского центра профессионально-технического образования (бывшее ВПУ-70), СМСЧ-9, ООО «Восток-Руда», НТЦ «КОРО». Собралась очень яркая, креативная и интересная компания.

Хочу отдать должное Кристине Белоус за создание непринужденной и доброжелательной атмосферы. Это сыграло огромную роль в конструктивном и результативном проведении освещения мероприятия.

Получив вводную информацию о семинаре, наш довольно большой коллектив был разбит на группы. В течение всего дня мы получали задания и в короткий срок презентовали свои идеи и предложения по улучшению имиджа организации молодежи. Уже после первого зада-

ние молодые люди проявили себя как грамотные и творческие члены организации. Не стандартные подходы к заданиям, предложения по усовершенствованию мероприятий, бурное обсуждение проблем и наиболее важных вопросов, театральные модели поведения — все это сплотило участников.

Предлагались слоганы, девизы и эмблемы для организации, звучали новые идеи для проведения мероприятий как на местах, так и городского уровня. «Мучили» организаторов и модератора интересными вопросами. Из-за такой активности семинар закончился позже запланированного, но не один участник не выразил своего недовольства, время пролетело незаметно.

К концу семинара уверенность и знания участников выросли. Этот факт не может не радовать. Благодаря таким семинарам мы можем быть уверены, что Организация молодежи Атомпрофсоюза Украины будет в надежных руках и в будущем. Хочется выразить огромную благодарность организаторам и модератору этого семинара, которые сделали пятницу не только познавательной, но еще и веселой.

Екатерина ХМАРА, участник семинара, председатель организации молодежи первичной профсоюзной организации ГП «УкрНИПИИ-промтехнологии»

ПІДТРИМАЙ УКРАЇНСЬКУ АРМІЮ, ЗАХИСТИ ДЕРЖАВУ!

Акція єднання і солідарності

17 червня представники Южно-Українського енергокомплексу передали військовослужбовцям 34-го окремого батальйону територіальної оборони (військова частина польова пошта 5509), що розташований у Кіровоградській області, 20 іменних бронезилетів 4 класу захисту. Частина з них вручено (на знімку) добровольцям з міста-супутника АЕС — Южноукраїнська. Сьогодні вони проходять бойову підготовку й найближчим часом будуть відправлені на схід України. Це вже друга партія бронезилетів, придбана колективом підприємства для українських військовослужбовців. Перша була передана воїнам 79-ї аеромобільної бригади.

Збір коштів для допомоги збройним силам України у ВП ЮУАЕС стартував у березні. Відтоді ця робота на підприємстві ведеться централізовано. Розподілом добродійних коштів займається спеціальна робоча група з представників трудового колективу. У добродійній акції за весь час її проведення взяли участь вже близько 4000 атомників, зібрано більш як 914 тис. грн. Колективом було придбано і передано військовим підрозділом 600 чохлів з розвантаженням для бронезилетів, 40 бронезилетів 4-го класу захисту, 4 тепловізори, 9 біноклів, 152 акумуляторні батареї та запасні частини для військової автотехніки, 338 пар армійських черевиків (берців).

Акція триває.

ОФІЦІЙНО

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

Федерації професійних спілок України
щодо протиправного зазіхання на профспілкове майно
(витяг)

Президенту України Порошенку П.О., Голові Верховної Ради України Турчинову О.В., Прем'єр-міністру України Яценюку А.П. та головам депутатських фракцій у Верховній Раді України

Шановні керівники держави, народні обранці!

Федерація професійних спілок України звертається до вас з приводу критичної ситуації, яка склалася навколо майна Федерації професійних спілок України та суб'єктів господарювання, створених за участю ФПУ.

Однією з чільних складових політики держави є соціально орієнтований напрям розвитку суспільства. Не останню роль у цьому процесі відіграють програми з оздоровлення та збереження трудового потенціалу громадян, які працюють на шкідливих виробництвах і де є ризики професійних захворювань та травматизму. А це майже 3 млн. працюючих, 2 млн. інвалідів праці, постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи. Практично кожна дитина шкільного віку та студентська молодь потребує профілактичного оздоровлення.

Система профспілкових санаторно-курортних та оздоровчих закладів є сьогодні єдиним у державі цілісним комплексом, який забезпечує повний цикл надання лікувальних та реабілітаційних послуг найширшого спектру, і складає основу санаторно-курортної галузі економіки. Профспілкові заклади є найбільш доступними для трудящих за ціною/якістю та охоплюють усі регіони і кліматичні зони України.

За роки незалежності України курортні та туристичні заклади профспілок були самодостатніми, існували без державної фінансової підтримки. Виключно за рахунок сумлінної та наполегливої праці трудових колективів збережено курортні рекреації та природні лікувальні заклади. У системі профспілкових закладів зайнято майже 30 тисяч працюючих, яким вчасно та офіційно сплачується заробітна плата, дотримуються всі соціальні гарантії щодо відпусток, лікарняних, пільг та компенсацій, що сьогодні, як ніколи, дуже важливо для членів родин працівників курортів. Лише за останніх два роки в системі ПрАТ «Укрпрофоздоровниця» було сплачено понад 780 млн. грн. податків та інших обов'язкових платежів до Держбюджету, а ПрАТ «Укрпрофтур» — близько 85 млн. грн. При цьому в профспілкових санаторно-курортних закладах у 2012—2013 проліковано і оздоровлено майже 700 тис. осіб, охоплено туризмом та екскурсійним обслуговуванням 780 тисяч.

У поточному році у зв'язку з анексією Криму та проведенням антитерористичної операції на сході країни профспілкові оздоровниці прийняли на тимчасове проживання сотні біженців та військових, пролікували десятки учасників Євромайдану.

Однак протягом останніх років за вказівками попередньої влади органи прокуратури і судовими інстанціями вчиняються дії щодо примусового вилучення майна ФПУ та передачі його державі в особі Фонду державного майна України.

Нині ситуація щодо профспілкового майна ще більше загострюється у зв'язку з останніми суспільно-політичними подіями в країні. Анексія території Автономної Республіки Крим, прийняття низки незаконних нормативно-правових актів органами влади Криму вже негативно вплинули на всю систему санаторно-курортних та туристичних закладів. Сотні тисяч працівників України та членів їх сімей втратили можливість для оздоровлення у поточному році.

Питання неможливості здійснювати навіть оперативний контроль над підприємствами, які знаходяться на території Криму, постає щодень гостріше і вимагає прийняття швидких та правильних управлінських рішень. Однак на законодавчому рівні питання економічної діяльності та управління профспілковим майном на тимчасово окупованій території АР Крим не врегульовано. З цією метою було внесено на розгляд Верховної Ради України законопроект про внесення змін до Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» в аспекті законодавчого закріплення за профспілками їхнього майна, у тому числі, яке розташовано на окупованій території Криму, що посилює б правову позицію стосовно захисту майна в міжнародних судах. На жаль, процес обговорення законопроекту прохидив на рівні емоцій депутатів, а не виваженої правової оцінки, в результаті чого рішення не прийнято.

Зрозуміло, що ФПУ вживатиме всіх заходів для захисту свого майна як законний власник, майнові права якого офіційно підтверджено державою та обстоюватиме своє право на вільне володіння, користування та розпорядження майновими об'єктами, з метою задоволення суспільних інтересів громадян.

Відомо й те, що 18—19 лютого ц.р. пожежею було фактично знищено центр профспілкового руху України — Будинок спілок у м. Києві, внаслідок чого Федерація профспілок України та понад двадцять її членських організацій втратили робочі місця, залишилися без документів, оргтехніки та без даху над головою. Однак спроби «погорільців» розпочати роботи з відновлення Будинку профспілок отримують спротив столичної влади і замість підтримки профспілки натикаються на перепони, а в засобах масової інформації з'являються всі нові заяви про необхідність знесення будівлі. Також досі не звільнено від присутності сторонніх осіб приміщення Міжнародного центру культури і мистецтв профспілок України (Жовтневий палац), у зв'язку з чим Палац не має змоги проводити концертно-театральні заходи, відновлювати пошкоджене майно та фактично перебуває на межі банкрутства.

Під час масових заворушень у м. Одеса 2 травня 2014 року їх учасниками було захоплено Будинок профспілок Федерації професійних спілок Одеської області. Внаслідок пожежі, яка виникла в зазначеній будівлі, було пошкоджено приміщення та майно, зокрема розтрощено та розграбовано офісну техніку, меблі профспілкових організацій. При бездіяльності правоохоронних органів у зазначеній будівлі загинули десятки людей. На звернення ФПУ до в.о. Президента України та Прем'єр-міністра України щодо об'єктивного розслідування причин цих подій та сприяння у відновленні споруд, належної реакції, на жаль, не отримано. Досі немає відповіді й від Генерального прокурора України.

Шановні керівники держави, народні обранці, очільники політичних сил!

Просимо вас на ділі довести, що ви готові і спроможні виправити помилки попередньої влади, дотримуватися законів та будувати демократичну й правову державу, в якій поважається та захищається право кожного, навіть одного громадянина, а тим більше — численних громадських об'єднань.

Президія Федерації професійних спілок України

25 червня 2014 року

ВETERАНИ ВІЙНИ-СПІЛЧАНІ ЗАКЛИКАЮТЬ ЗБЕРЕГТИ МИР І СПОКІЙ В УКРАЇНІ

УКЛІН ЗА ПОДАРОВАНЕ ЖИТТЯ

У травневі дні село Солов'є, яке нині входить до складу місцевої громади Нетішина, зазвичай потопає у цвітінні вишень та яблунь. Легенський вітерець віхолю розносить округою опадаючі пелюстки. Над деревами стоголоссям гудуть працюючі бджоли та джмелі. За традицією такої пори родина Моцків з нетерпінням чекала батька Володимира Микитовича, який зранку, одягнувши святковий костюм, на вилогах якого позолотою відблискували військові нагороди, прямував у місто, щоб взяти участь в урочистостях з нагоди Дня Перемоги.

Останніми роками ветеран важко долав пішки «парадну» дистанцію, бо ж колишні рани і роки зробили свою недобру справу. Але Володимир Микитович мужньо тримався, як і шість десятиріч тому, коли на прикордонній території прийняв перше бойове хрещення. А хіба стримаєш непрохану сльозу, яка мимоволі зринає під час покладання квітів біля пам'ятника полеглим землякам. Це сльози мужності та незламності.

Коли Володимир Моцок повертався додому, свою кухарську місію встигала виконати дружина Антоніна. Тут, як мовить, неписане правило: все найсмачніше — на стіл. У колі синів та доньок ветеран піднімав келих за своїх побратимів, які не дочекались перемогою салюту, але головним тостом все ж таки було — «За мир!».

— Прикро, що з кожним роком все менше і менше залишається на білому світі тих, кому вдалося пройти пекло Другої світової війни, — розповідає тренер комплексної дитячої спортивної школи профкому ВП ХАЕС Володимир Моцок. — Вісім років тому у вічність пішов мій батько Володимир Микитович. Він для нашої родини назавжди залишиться взірцем мудрості та доброти. Я часто згадую дні, коли випадала нагода погостити за святковим столом.

А автору цих рядків свого часу також вдалося почути розповідь Володимира Микитовича про воєнні роки. Він ділився ними без пафосу, спокійно. За виразом обличчя ветерана було зрозуміло, що спогади даються з болем у серці.

...Перший бій поблизу Коломиї на Прикарпатті для багатьох став останнім. Під час масованої атаки фашистів Володимир Моцок зазнав поранення та контузії. У тяжкому стані потрапив у полон. За колючим дротом Володимир не раз задавав собі запитання, як могло статися, що стільки солдатів враз стали бранцями.

У концтаборах не бракувало поповнення. Більшість в'язнів у них опинялись не з власної волі: когось контузило, поранило, а дехто взагалі не мав боеприпасів, аби оборонятись. Полон — це пекло, в якому смерть шохвилини зазирала у вічі.

Моцок спочатку утримувався у Станіславі, а потім потрапив у Братиславу, далі Кошице. Серед полонених поширювалася купа інформація: здали Київ, Харків...

Минуло трохи часу, і Володимир перестав здригатись від гавкання осканжених вівчарок, клацань затворів автоматів. Але не зміг звикнути до вигуків — «ахтунг», «фюер». Вони пекельним лезом врзались у свідомість...

Володимир Моцок народився в Солов'є, що до 1939 року мало статус прикордонного села. Поряд стояла застава. Обстановка була особлива, кожен житель перебував під пильним наглядом військових. Бувало, вийдуть косарі на луг, а біля них, дивись, неодмінно стоїть військовий. Навіть дітям не дозволялось у забавах близько підходити до кордону.

Після 1939 року, коли радянські війська зайняли територію Західної України, обстановка в Солов'єму не змінилась. Хоча радянсько-польський кордон проходив по річці Буг, за три сотні кілометрів від старого, ніхто не розформував попередні прикордонні застави. У Солов'єму прикордонники можна було бачити аж до початку Великої Вітчизняної війни. Щоб потрапити на територію, що донедавна контролювалась поляками, потрібно мати спеціальну перепустку. Принаймні до сусіднього Острога без документів неможливо було дістатись ні на базар, ні до учительського училища, що організувалось у дерев'яному місті 1939 року. Саме в цей заклад і вступив Володимир Моцок. Хлопець не здогадувався, що військова уніформа, яку так любили розглядати дітлахи, згодом буде просочена кров'ю, потом і вогнем, що не доведеться йому одержати диплом педагога.

...3-й Український фронт з боями ступив на територію Чехословаччини. У концтаборі, де перебував Володимир Моцок, було чути канонаду. Фашисти залишали позиції і відступали. Їх уже не цікавили полонені. Радості не було меж, коли на горизонті з'явилися легендарні танки Т-34, полонених було звільнено.

Колішнім бранцям командування дало змогу на фронті «кров'ю спокутувати провину». Володимир Моцок у передових частинах громив фашиста в Австрії. Згодом наслідки колишньої контузії вплинули на зір. Юнака перевели у медсанбат допомагати виходжувати поранених. Володимир ще раз переконався, яке зло війна. Вона віднімала найдорожче — життя, багатьох робила каліками. На чужій землі виростили кладовища, на яких лежали Івани з Рівного, Ваню з Тбілісі, Саїди з Ташкента... У Австрії Володимир Моцок зустрів довгоочікувану Перемогу.

Коли Володимир Моцок повернувся до рідного краю, на місці батьківського будинку застав згарище. Довелося все збирати, як мовиться, по крихті. Молодому чоловікові не бракувало працьовитості. Одного недільного дня 1950 року сільську тишу розбудили музики. Рідні та близькі за святковим столом вітали Володимира і Антоніну з весіллям. Не зякали молодих нестатки. Стали жити-поживати і добро наживати. Подружжя звело власну оселю. А там і зачастили

леке. Вісім дітей виховали Моцки. Батьківська любов і підтримка допомогли кожному обрати свою життєву стежку. Сини Петро та Микола працюють у гідротехнічному цеху ХАЕС. На електростанції трудяться також дочки Лідія і Валентина, а Марія вже на заслуженому відпочинку.

Не часто батьки бачили сина Івана, — він працює в Іспанії. У далекі краї довелось помандрувати і Василю. Він обіймає керівну посаду у житлово-комунальному об'єднанні міста Чита Російської Федерації.

Багато хороших слів можна почути про ще одного з роду подружжя Моцків — Володимира. Він працює тренером комплексної дитячої спортивної школи профкому ВП ХАЕС. Наставнику є підстави гордитися своїми вихованцями, серед яких і провідні гравці у вищих футбольних дивізіонах. Юні нетішинські футболісти не раз доводили перевагу над однолітками на різних стадіонах країни. Високі спортивні досягнення тренер не вважає самоціллю. Йому головне, щоб якомога більше дітлахів долучались до фізичної культури та спорту, бо ж тема здорового способу життя стає дедалі частіше актуальною у період тотального обмеження активності сучасної молоді, яка щоразу більше часу проводить за комп'ютерними моніторами.

— На День Перемоги ми знову зберемося усією родиною, — каже Володимир Володимирович, — але тепер не доведеться скуштувати смачних страв, якими уміла частувати наша мама Антоніна Адамівна. Місяць вона не дожила до цієї урочистої дати. Хай пам'ять буде вічною усім батькам, яким уже не доведеться радіти успіхам своїх дітей, онуків, правнуків. Коли ми сядемо за поминальний обід, то неодмінно підніmemo келих «за мир». Сьогодні це дуже актуально.

Олександр ШУСТЕРУК
На знімку: Володимир Микитович Моцок з дружиною Антоніною, мамою Оленою та донькою Марією.

Нам нести священное бремя памяти

Война безжалостна, она нарушает все законы человечества, законы природы. Война совершает преступление против личности, против жизни, против всего живого. Сегодня наша страна и все мы переживаем очень тяжелое, смутное время. Время, в котором каждый из нас может определить степень втянутости в те или иные события: подержать украинскую армию 5 гривнями или сразу получить паспорт с русским гражданством, пойти добровольцем или прятаться от вручения повестки... Мы ПОКА еще можем сами это решать.

Но в 1941 году такого выбора у людей уже не было. Началась Великая Отечественная война. Ее история содержит и судьбы детей, рожденных в тридцатых годах. Они рано повзрослели.

Вот история одной девочки, родившейся в 1928-м в г. Пятихатки. Нина (на снимке — справа) и была самой старшей: кроме нее в семье росли еще три девочки и самый младший мальчик. Отец работал на железной дороге, мама была домохозяйкой. Когда началась война, Нине исполнилось 12 лет. То ли из памяти с годами вытесняются какие-то моменты, или так и было, но никакие военные события со взрывами, выстрелами и пожарами девочка не видела. Правда, жил у них в доме на поселении немецкий офицер, которому мама Нины готовила, стирала, убирала

ла. Детям видется, а тем более говорить с ним, запрещалось.

Страшно в доме стало в 1943 году, когда в Германию начали забирать девочек в возрасте 14-ти лет, а Нине уже было 14 с хвостиком. Вот тут и было решено отправить ее к родственникам в г. Котовск Одесской области. Но до Котовска Нина не доехала. Сняли ее с поезда на какой-то станции румынские оккупанты. Нехитрые пожитки, связанные в узелок, и те украли, а ее заперли на ночь на старом вокзале. Девочку так искушали клопы, что все ее тело было открыто болезненными ранами еще долгое время. И снова память отказывается восстанавливать — сколько Нина пробыла на этой станции — месяц, два, а может, и

дольше — она не помнит. Работали в поле или где скажут, с утра до ночи, спали на полу в бараке, холодно, голодно... Однако, волею судьбы, Нина, все-таки, добралась до Котовска, в котором пробыла какое-то время и была переправлена дальше в поселок Маяк к другим родственникам, где было потише.

Тут-то и начались тяжелые военные будни в тылу. Днем дети (а кроме Нины в семье их было пятеро) уходили в лес собирать грибы, орехи, ягоды — все, что можно было есть. Там же в лесу разводили костры и трясли над ними свою одежду, пытаясь сжечь вшей, которые, из-за отсутствия хоть какого-то мыла, просто до смерти заедали. Даже спуска столько лет Нина Митрофановна не без чувства стыда вспоминает о тех временах: «под ложечкой» от голода все время сосет, и все тело нестерпимо чешется.

Есть еще одно воспоминание, но уже радостное. Дом, в котором жила Нина у своих родственников, стоял на холме. Дело было ночью, запомнилась яркая луна, очень далекий гул выстрелов и взрывов, идут солдаты и тянут за собой ружья — так отступала армия оккупантов. Потом была дорога домой к родителям, где на востречных поездах ехали победители — наши счастливые солдаты. За время отсутствия Нины семья переехала в Желтые Воды. Начались нелегкие, но такие

одухотворенные послевоенные годы. С какой жадностью хотелось читать, учиться, строить новую жизнь. Девушка окончила 8 классов школы, потом Одесский культурный свет, и, наконец, Харьковский институт культуры по библиотечному делу. Вышла замуж, родила двоих детей. Работала в библиотеке, стала первой заведующей детской библиотеки Дворца культуры ГП «ВостГок».

Сегодня Нине Митрофановне Савкиной 86 лет. Она, несмотря на свои болячки, остается активным и жизнерадостным человеком. Плотно общается со своими бывшими коллегами, любит разгадывать кроссворды, не у всякого молодого есть столько задора.

Какое счастье, что мы еще можем пообщаться с такими людьми, прикоснуться к их воспоминаниям, поучиться оптимизму и, не побоюсь этого слова, «подпитаться» от их жизненной энергии. Все, что мы можем сделать для них в благодарность за нашу безоблачную жизнь сегодня — помнить и гордиться, благодарить и любить. Берегите стариков! Их осталось мало. Расспрашивайте их о жизни. Пусть хоть крупинка того, как это было, останется в нашей памяти. Каждая судьба важна, понимаете? Не только воспеть, легендарных, прошитых пулями, а ВСЕХ. Поклонимся с благодарностью и будем помнить. Это нужно не мертвым, это нужно живым.

Ксения КОВАЛЕНКО

НАШІЙ АРМІЇ — ПІДТРИМКУ!

ВостГОК ПОМОЖЕТ ВОЕННЫМ

На совместном заседании дирекции и президиума профкома ГП «ВостГОК» было принято постановление о предоставлении помощи мобилизованным в украинскую армию.

Согласно данному решению, всем работникам комбината предлагается перечислить однодневный заработок для приобретения средств защиты и передачи их военным, в первую очередь мобилизованным работникам ГП «ВостГОК», которые привлечены к участию в Антитеррористической операции.

В каждом подразделении комбината будут оформляться соответствующие ведомости на удержание средств из заработной платы. Эта работа будет организована руководителями и председателями профкомов. Участие в этой благотворительной акции — добровольное. Подчеркнем, что средства, которые перечислят работники комбината, не будут уходить в какой-то фонд и растворяться в нем. За эти деньги будут закуплены бронежилеты, каски, берцы и доставлены непосредственно в «горячие» точки военнослужащим, а по состоянию на 18 июня мобилизовано более 60 работников предприятия. Обеспечение военных средствами защиты поможет сохранить им жизнь и здоровье.

АКЦЕНТЫ ОЗДОРОВОЧНОГО СЕЗОНУ — 2014

ЛІТО КЛИЧЕ, АЛЕ...

Оздоровлення — серед пріоритетів первинної профспілкової організації Хмельницької АЕС. Її голова Михайло Гук відзначає, що з кожним роком цей напрям роботи стає дедалі напруженішим і навіть непередбачуваним. Приміром, цьогоріч на процес вплинула політична ситуація в країні, економічне становище НАЕК «Енергоатом». Анексія Криму, події на сході країни переспрямували «уподобання» працівників у бік Карпат. Саме санаторії «Квітка полонини», «Синяк», «Сонячна долина», трускавецькі — «Молдова», «Шахтар», «Аркада», моршинський «Віват», зрештою «Медобори» отримують найбільше заявок на оздоровлення. Хоча чорноморський напрям не відкидається. На Одещині, Херсонщині є давні партнери ДП НАЕК «Енергоатом» — курорти «Затока» та «Залізний порт». Сьогодні близько 400 працівників станції та члени їхніх родин скористалися можливістю підтримати свій тонус у названих санаторіях та базах відпочинку.

Голова профкому Хмельницької АЕС Михайло Гук зазначає, що відділ соціального розвитку станції щороку готує розрахунки для проведення оздоровчої кампанії. Як правило, потреба у цьому напрямі становить понад 20 мільйонів гривень. Водночас відраховування на статті оздоровлення за останні вісім років дедалі зменшуються. Коли путівки коштували в межах двох з половиною тисяч, виділялася сума у 6 мільйонів 400 тисяч гривень. Тривалий період оздоровлення працівників ХАЕС

окреслювалось у суму трохи більшу 4 мільйонів гривень. Торік на ці потреби виділили

два з половиною мільйони. На нинішній сезон заплановано на один мільйон гривень менше. При цьому ціна путівки стартує з 8 тисяч. Коментарі зайві.

З дитячим оздоровленням ситуація аналогічна. Якщо раніше всі погляди були спрямовані на Крим, то нині надзвичайний попит має «місцева» «Агатівка», що у селі Симонов на Гошанщині. Принаймні попит на цей табір відпочинку перевищує можливості профкому вдвічі. Нині організовано заїзд майже ста дітей.

Планувалося набрати близько 50 відпочивальників у табір «Юність», що у смт Кирилівка Запорізької області. Знову ж таки через певні політичні події поки що є близько 20 бажуючих. Не набралось необхідної кількості дітей і для організації відпочинку у «Сузір'ї Таврії», що у м. Скадовськ.

Уперше профком планує оздоровлення дітей за кордоном у Словаччині. Звичайно, певні складнощі виникли у зв'язку з необхідністю оформлення для дітей так званих закордонних проїзних документів. Сьогодні майже сформовано групи на другий та третій заїзди.

Попри негаразди, — запевняє Михайло Володимирович, — процес оздоровлення здійснюється, і ППО докладно максимізує зусилля аби зробити його не гіршим за попередні роки.

Віктор ГУСАРОВ

ШЕФСЬКІ ТУРБОТИ ПРОФКОМУ

Путівка у доросле життя

Останній дзвоник! З надією і нетерпінням чекали школярі цього радісного і світлого свята. Попереду літні канікули, а для випускників — це прощання з безтурботним дитинством, адже дзвоник пролунає востаннє, покличе у незвідані далі, у вир дорослого життя.

Прийшло це свято і до Берездівської школи-інтернату. Гарно, по-святковому вбрані школи-інтернату. Гарно, по-святковому вбрані школи. Квіти та різнокольорові кульки прикрашали подвір'я та шкільні класи. Схвилювано спостерігали за вихованцями їх вчителі та наставники, адже поперед у випускників школи, а їх цього року — 9, самостійне майбутнє.

Традиційні урочистості не обійшлися без сліз, слів щирої подяки від дітей та їхніх батьків, а також сердечних побажань випускникам від учителів та вихователів школи.

Звичайно ж, як і в попередні роки, шефська комісія профкому ВП «Хмельницька АЕС» не стояла осторонь такої події. Ще на Різдвяні свята ми запитали у майбутніх випускників, які подарунки вони хоті-

ли б отримати, виходячи зі стін школи у дорослий світ. І вони, порадівшись, написали нам на аркушику свої побажання.

Завдячуючи небайдужості працівників нашої станції, всі задумки і бажання дітей ми виконали. Отже, було зібрано від працівників різних підрозділів ХАЕС близько 3000 грн.

На ці добродійні кошти нами було придбано — чотири валізи, спортивний костюм, джинси для хлопчиків та дівчат, рушники, сумки. І кожному — по коробці цукерок. Тож діти були задоволені і передавали слова щирої вдячності працівникам Хмельницької АЕС.

Закінчилося свято, пролунав останній дзвоник. Сподіваємося, що його переспів і неповторні хвилини прощання зі школою випускники збережуть у своїй пам'яті на все подальше життя. Хай щастить вам, дорогі діти, хай доля подарує вам легкий шлях до ваших мрій!

Ріта ГРИЦАЄНКО,
член комісії профкому по роботі з дітьми і шефській роботі ВП «Хмельницька АЕС»

ВИХОВАНЦІ ФОЦ ДП «СхідГЗК»

Призер Кубка Європи

В столиці Македонії, місті Скоп'є, в юніе відбувся XVII Кубок Європи по бегу на 10 тисяч метрів. В складі збірної команди

України отримав туди і Роман Романенко, воспитанник мастера спорта, тренера высшей категории Николая Деревянчука, работника Физкультурно-оздоровительного центра ГП «ВостГОК».

В этих соревнованиях приняли участие спортсмены из 26 стран Европы. Македония встретила 30-градусной жарой, но, несмотря на такую погоду, Роман показал прекрасный результат и стал бронзовым призером Кубка Европы. 28 минут 50 секунд понадобилось ему, чтобы пробежать 25 кругов по дорожкам стадиона, это на 40 секунд быстрее норматива мастера спорта Украины.

Пожелаем Роману и его тренеру дальнейших успехов и новых побед!

АНОНС

На спортивних площадках РОК «Біле озеро» ОП РАЭС проведена традиційна VIII Спартакіада Організації молодіжні Атомпрофсоюзу України і VIII конкурс «Силачі Атомпрофсоюзу-2014».

Більше 120 спортсменів, представляючих десять команд молодіжних профсоюзних організацій отрасли, разыграли нагороди в п'яти видах спорту.

Победителем в Спартакіаде в общекомандном зачете стал коллектив организации молодежи ОП «Хмельницька АЭС», в VIII конкурсе «Силачі Атомпрофсоюзу 2014» — работник ГП «ВостГОК» Сергей Марченко.

(Подробная информация будет напечатана)

ВП ЮАЭС: ОЗДОРОВЧИ ЗАХОДИ ЗА ПІДТРИМКИ СОЦІАЛЬНИХ ПАРТНЕРІВ

Екстрим на скалах Южного Буга

Флаги Украины и клуба «Азимут» были подняты над скалами Южного Буга, где уже десять лет подряд проводятся открытые соревнования «Памяти В. Крата». Организаторы и судьи соревнований по скалолазанию г. Южноукраинска, альпклубов Одессы, Черкасс, Николаева помнят своего друга Валерия Крата, альпиниста, скалолаза и стараются каждый раз провести интересную спортивную программу, привлечь на наши скалы как можно больше молодежи — новичков и опытных скалолазов.

Первый день соревнований прошел по программе «скорость». Среди победителей и спортсмены с Южноукраинска Владислав Рейка и Иван Татару (второе и третье место у юношей-новичков), Настя Дубровина (первое место среди девушек-новичков), Александр Шовгань (второе место, младшая группа).

Во второй день соревнований подвели итоги, наградили победителей соревнований, подъехали но-

вые участники, желающие померяться силой и ловкостью в программе «булдеринг». Энтузиастов в этом виде оказалось намного больше. Приехали команды из самых разных мест Украины: Киева, Харькова, Одессы, Николаева, Чернигова, Ирпеня, Стрия. Соревнования по булдерингу успешно состоялись в очень живописном месте на берегу реки Южный Буг в районе с. Ивановка. Именно в этом месте судейская бригада подготовила интересные маршруты на камнях высотой в пределах 3-4 метров самого разнообразного рельефа. Сложность маршрутов — от 5 до 8 категории. Каждый маршрут оценивался баллами. Победитель определялся по наибольшей сумме баллов.

По итогам двух дней первое место у команды Одессы, второе — у скалолазов из Киева, третье — у Южноукраинска.

Праздник закончился только под вечер, когда все победители успешно получили заслуженные награды и сфотографировались на память. Нашим гостям,

рискнувшим приехать в это непростое время, соревнования очень понравились. Большую поддержку и помощь в этом году оказали профком ОП ЮАЭС и фирма «Высотпром».

Судейская бригада клуба «Азимут» благодарит всех за активное участие в подготовке и проведении соревнований.

В.ЛЯБЛИН,
главный судья соревнований
Фото из архива клуба «Азимут»

ПРАВОВА ДОПОМОГА

ВІДПРАВЛЯЮТЬ У ВІДПУСТКУ?

Пропрацював 6 місяців після відпустки, й от тепер мене знову відправляють у відпустку. Чи правомірно це?

Згідно із ст. 10 ЗУ «Про відпустки» щорічні відпустки за другий та наступні роки роботи можуть бути надані працівникові в будь-який час відповідного робочого року. Черговість надання відпусток визначається графіками, затвердженими власником або уповноваженим ним органом за погодженням з виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником) чи іншим уповноваженим на представництво трудовим колективом органом, і доводиться до відома всіх працівників. При складанні графіків ураховуються інтереси виробництва, особисті інтереси працівників та можливості для їх відпочинку. Конкретний період надання щорічних відпусток у межах, установлених графіком, узгоджується між працівником і власником або уповноваженим ним органом, який зобов'язаний письмово повідомити працівника про дату початку відпустки не пізніше, ніж за два тижні до встановленого графіком терміну.

АТОМНИК України
Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41
оф. 814, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»
Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: (044) 496-52-98
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766
За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ПП «Трейд інформ»: м. Київ,
вул. Новозабарська, 2/6.
Тираж 5000
Ціна договірна